

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 97 / II Legislatura / Cinquè període

Dijous, 22 de maig de 1986

Comissió de Política Cultural

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Joan Colomines

Proposició no de Llei
sobre els Criteris per al Desenvolupament de la LODE
i per a la Millora de l'Escola Pública

Proposició no de Llei
sobre la Retolació de les Vies Urbanes

Proposició no de Llei
sobre el Projecte d'Urbanització del Fossar de les Moreres de Barcelona

SUMARI

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i cinc minuts.

L'I. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre.

Proposició no de Llei sobre el Projecte d'Urbanització del Fossar de les Moreres de Barcelona (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació : I. Sr. Vernet (CiU) (p. 1322).

Posició dels Grups : I. Sr. Parpal (S) (p. 1323), I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1324), I. Sra. Vinyó (PSUC) (p. 1325) i I. Sr. Casals i Parpal (P) (p. 1325).

Votació : aprovada per 21 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 1325).

Proposició no de Llei sobre la Retolació de les Vies Urbanes (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Descals (CiU) (p. 1325).*

Posició dels Grups : *I. Sr. González Navas (S) (p. 1326), I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1326), I. Sra. Vintró (PSUC) (p. 1326) i I. Sr. Casals i Parral (P) (p. 1326).*

Votació : *aprovada per 20 vots a favor, cap en contra i una abstenció (p. 1326).*

Proposició no de Llei sobre els Criteris per al Desenvolupament de la LODE i per a la Millora de l'Escola Pública (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sra. Vintró (PSUC) (p. 1326).*

Esmenes del G. p. Popular (núms. 1 i 2, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (P) (p. 1328).*

Posició dels grups no esmenants : *I. Sra. Rúbies (CiU) (p. 1328), I. Sr. González Navas (S) (p. 1329) i I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1330).*

Posició del grup presentant : *I. Sra. Vintró (PSUC) (p. 1330).*

Votació del punt primer de la Proposició : *rebutjat per 7 vots a favor, 13 en contra i 2 abstencions (p. 1331).*

Votació dels punts segon i tercer : *rebutjats per 1 vots a favor, 15 en contra i 6 abstencions (p. 1331).*

Votació del punt quart : *rebutjat per 8 vots a favor, 13 en contra i 1 abstenció (p. 1331).*

La sessió s'aixeca a dos quarts de dotze del migdia i set minuts.

S'obre la sessió a un quart d'onze del matí i cinc minuts. Presideix la sessió l'I. Sr. Colomines, acompanyat del Vice-president, I. Sr. González Navas, i del Secretari, I. Sr. Aymerich. Assisteix la Mesa la Lletrada Sra. Andreu.

Hi són presents les diputades i els diputats membres de la Comissió I. Sr. Montalat (en substitució de l'I. Sr. Ariño), I. Sr. Borràs, I. Sra. Busquets, I. Sr. Vernet (en substitució de l'I. Sr. Camps i Vallejo), I. Sr. Descals, I. Sr. Coll i Majó (en substitució de la I. Sra. Ferrer), I. Sr. Grau (en substitució de l'I. Sr. Jané), I. Sra. Rúbies, I. Sr. Sanclimens, I. Sr. Ticó i I. Sr. Vila i Fontcuberta, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Cadevall, I. Sr. Parpal, H. Sr. Codina i Torres, I. Sr. Lorda, I. Sra. Lorente i I. Sr. Manuel Nadal, pel G. Socialista; I. Sr. Casals i Parral, pel G. p. Popular; I. Sra. Vintró, pel G. p. del PSUC, i I. Sr. Casanovas, pel G. p. d'Esquerra Republicana.

Ordre del dia

- 1. Proposició no de Llei sobre els Criteris per al Desenvolupament de la LODE i per a la Millora de l'Escola Pública.*
- 2. Proposició no de Llei sobre la Retolació de les Vies Urbanes.*
- 3. Proposició no de Llei sobre el Projecte d'Urbanització del Fossar de les Moreres de Barcelona.*

El Sr. PRESIDENT : Avui, com vostès ho hauran rebut, tenim tres debats previstos : una Proposició no de Llei sobre els criteris del desenvolupament de la LODE, un altre debat que fa referència a una Proposició no de Llei sobre la retolació de les vies urbanes i, finalment, un debat, una Proposició no de Llei sobre el Projecte d'Urbanització del Fossar de les Moreres de Barcelona. Jo proposaria a la Comissió, si els sembla, fer una alteració en l'ordre del dia i, per circumstàncies diferents, a mi em sembla que seria bo que comencéssim pel punt tercer i després seguiríem amb el punt segon i, finalment, fariem el punt primer.

**Proposició no de Llei
sobre el Projecte d'Urbanització
del Fossar de les Moreres de Barcelona**

Per tant, el primer punt és Debat i votació de la Proposició no de Llei sobre el Projecte d'Urbanització del Fossar de les Moreres de Barcelona. Per defensar-lo, té la paraula el Diputat senyor Vernet.

El Sr. VERNET : Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats. Fa aproximadament cent anys que la paraula escrita, en forma de poesia, fixava amb la seva especial força els fets d'uns herois que, d'altra manera, només haurien estat coneguts per uns quants amants de la història. Potser sí que les veus dels poetes ja han callat per sempre més. Què més podem afegir a les paraules d'un Cases i Amigó, d'un Frederic Soler, d'un Sagarra, d'un Ventura Gassol, d'un Carner, etcètera? Uns herois foren els protagonistes d'un dels moments més transcendents de la nostra història : si trist fou el moment de 1410 quan la mort del rei Martí deixava oberta una porta a una dinastia forastera, la castellana dels Trastàmara, més trist fou el moment encara que no una dinastia, sinó tot un poble estranger, invadia per la força tots els Països Catalans i arrabassava les seves lleis, les seves institucions, la seva llengua i la seva llibertat; em refereixo a la Guerra de Successió i al Setge de Barcelona del 1714.

Aquests herois, la major part anònims, però que afortunadament també sabem el nom de molts d'ells, moriren a milers arreu de les nostres comarques regant-les amb la seva sang i defensant la nostra terra. Abandonats per l'arxiduc i els aliats europeus, es replegaren la majoria empesos per l'aclaparadora superioritat dels exèrcits estrangers vers el Cap i Casal. Barcelona tancava muralles el juny del 1713 i defensaren la ciutat per espai de tretze mesos, contra tot pronòstic. Abandonats de tots, sense ni un bri d'esperança que els dugués a la victòria, preferiren morir abans de veure's esclaus de l'invasor. Era massa clar el seu origen, era massa clara la seva identitat de nació per deixar-se engolir per lleis i costums alienes a la seva manera de ser, aquests herois enquadrats en contingents regulars —l'exèrcit— o irregulars —lleves de voluntaris—, aplegats

al toc de sometent arreu dels llogarrets, pobles, viles i ciutats de Catalunya, aquests herois que en els moments suprems de la defensa caigueren fins a darrera hora defensant les nostres llibertats.

El barri de la Ribera fou l'escollit per les tropes franco-espanyoles comandades pel duc de Berwick per fer l'assalt final. Els baluards de Sant Pere, del Portal Nou, de Santa Clara, de Llevant, foren l'escenari de l'aferissada defensa. No massa lluny hi havia un fossar, era el Fossar de les Moreres; vora Santa Maria del Mar, arrecerat als vells murs de l'antiga Santa Maria de les Arenes. Allí hi havien dut molts dels que queien mortalment ferits. En la sala capitular de la basilical església rebren els darrers ajuts. Aquest lloc, que no solament és sagrat per l'aspecte religiós sinó també pel patriòtic, ha estat venerat per la gent senzilla de Catalunya a través de les generacions. Si exceptuem les llargues nits imposades per les dictadures espanyoles, cada any els barcelonins s'han aplegat dintre del clos deformat del cementiri per retre homenatge als seus avantpassats. El poble feia el que havia de fer, amb respectuós silenci, amb flors i banderes honorant la memòria d'uns avantpassats caiguts per defensar les darreres llibertats nacionals.

Senyores i senyors diputats, permeteu-me que obri un parèntesi. Jo voldria ampliar el record als herois que en aquella època i durant quasi un segle lluitaren per Catalunya. Des d'aquells quatre mil pagesos que amb la falç al puny i el crit de «Via fora, via fora» salvaren la dignitat de la nació catalana iniciant la nostra guerra d'independència fins en aquells altres pagesos també, llenyataires i pastors, que quan ja tot semblava perdut després de l'onze de setembre allà a les terres prioratines, a la serra de Llabaria, a les boscúries de Prades, a les rònegues carenes del Montsant, enlairaren la senyera cridant als quatre vents que Catalunya no era morta, iniciant altra vegada una lluita desesperada i aferissada, i suïcida. Però, senyors i senyores diputats, a aquells herois, aquells patriotes catalans, els deien bandolers. Perseguits i acorralats com salvatgines a poc a poc anaren caient, i caigueren per les cingleres de Llabaria, per les boscúries de Prades i per les rònegues carenes del Montsant. I, finalment, caigueren en l'oblit. Més amunt hem dit que uns poetes cantaren amb veu immarcescible uns fets que, recollits pel poble senzill, mai han estat oblidats. Destruït el barri de la Ribera, aixecada la Ciutadella per a càstig i escarni dels catalans, restà encara com a testimoni viu i bategant el clos d'aquest petit fossar. El poble féu el que havia de fer, ho repeteixo una altra vegada; un cop a l'any trepitja amorosament les seves lloses d'aquest ferreny reliquiari d'uns afanys segellats per la mort, ja fa dos segles i mig, perquè reviu en nosaltres. Sempre ha estat el poble qui ha empès les classes dominants. Pertoca ara a les institucions actuals dignificar i agençar aquest lloc sagrat. I és precisament des del lloc en altre temps d'oprobri per a Catalunya, des de l'edifici que fou l'arsenal de la ignominiosa Ciutadella, i avui seu de la més alta representació del poble de Catalunya, que ens pertany a nosaltres, senyores i senyors diputats, dignificar aquest lloc sagrat.

És bo que els pobles recordin i honorin els seus morts, caiguts defensant els seus drets i les seves llibertats. La majoria d'ells anònims o oblidats. Honorem, doncs, al Fossar de les Moreres, el soldat desconegut.

Per tot l'exposat i recollint el desig del poble representat per més de vint institucions culturals encapçalades pel Memorial

1714, el meu Grup parlamentari presenta la següent Proposició no de Llei :

«El Parlament de Catalunya acorda que el remodelatge del Fossar de les Moreres es faci tenint en compte els següents objectius :

»Que es respecti el caràcter simbòlic i altament patriòtic de l'indret, i que en quedi constància.

»Que esdevingui un recinte que pugui ésser visitat còmodament per la gent i que hi hagi una explicació detallada dels fets que hi succeïren.

»Que posteriorment al remodelatge del recinte, s'hi mantingui la dignitat que li correspon.

»Per tal de procedir al compliment d'aquesta resolució, s'insta el Consell Executiu de la Generalitat a realitzar les gestions necessàries davant l'Administració pública competent.»

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Vernet. Ara no hi ha presentada cap esmena a aquesta Proposició no de Llei; els grups parlamentaris que vulguin posicionar-se poden fer-ho.

El senyor Parpal, en nom del Grup Socialista.

El Sr. PARPAL : Gràcies, senyor President, i gràcies per l'alteració de l'ordre del dia, que jo haig d'anar a l'altra Comissió a la sala 3.

Realment, aquestes obres que s'estan fent al Fossar de les Moreres van ser estudiades i treballades ja fa dos o tres anys, van ser objecte de debat amb els veïns del barri i amb les institucions que citava el senyor ponent i van ser objecte d'un projecte, projecte que va ser elaborat i aprovat per l'Ajuntament de Barcelona, i que va ser aprovat per la Comissió Tècnica de Barcelona del Consell de Patrimoni Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. I va ser aprovat per ambdues institucions després d'un període d'informació pública en el qual es van recollir i estudiar propostes alternatives elaborades per la Comissió del Memorial del Fossar de les Moreres i pels veïns del barri, que són dues agrupacions ciutadanes diferents i que defensen objectius —honorables tots ells— diferents i separats.

El Grup Socialista creu que el Parlament de Catalunya, evidentment, té per funció defensar l'honor, defensar la història, defensar el record dels nostres herois —i aquesta és una funció clara del Parlament de Catalunya—, però que, en canvi, no és funció del Parlament de Catalunya ni immiscir-se en l'autonomia quant a elaboració dels projectes d'urbanització ni, molt menys, fer d'àrbitre entre institucions i ciutadans, i més quan aquesta funció l'està fent amb molta dignitat, amb molta eficàcia i amb el major interès, el Síndic de Greuges.

El Grup Socialista creu que la funció que està fent el Síndic de Greuges amb aquest tema és important; hem tingut reunions —no vull recordar el nombre, però més de deu reunions— convocades pel Síndic de Greuges, amb el Memorial, l'Ajuntament, la Generalitat i, realment, s'ha arribat a les posicions pràcticament unànimes en aquest tema. Aquesta és la funció del Síndic de Greuges i no és la funció, evidentment, del Parlament com a tal. Creiem que tampoc és funció del Parlament fer d'àrbitre entre dues institucions, i més quan aquest Diputat, sobre aquest tema, ha tingut reunions de treball constants amb el Conseller de Cultura, amb l'anterior i amb l'actual Con-

seller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i estem totalment d'acord, ambdues institucions, amb el projecte que estem tirant endavant, que estem endegant.

Nosaltres creiem que això calia fer-ho constar en aquesta Comissió, però també creiem que, d'acord Ajuntament i Generalitat, estem construint aquest projecte en el qual fins i tot s'han incorporat elements que no estaven previstos en el projecte inicial, com és la restauració d'alguns elements arquitectònics històrics —no diria arqueològics, sí gòtics, sí del segle XVII—, que han aparegut en el tràmit d'execució de les obres, que han estat guardats amb tota cura i que seran reposats en el lloc on els correspon, fins i tot millorant l'estructura que tenien abans.

Dit això, i salvat aquest concepte, el Grup Socialista està convençut, creu i sap que els tres punts que es proposen en la Proposició no de Llei s'estan complint, no ja a partir que s'ha presentat aquesta Proposició no de Llei, sinó que ja s'estaven complint abans. És a dir, nosaltres estem segurs, afirmem aquí, que el projecte que s'està fent respecta el caràcter simbòlic i altament patriòtic de l'indret, i que hi haurà constància d'aquest caràcter.

Això s'està fent des del primer dia, això és un element fonamental en la iniciativa que vam tenir d'elaborar aquest projecte. Perquè forma part d'un conjunt, forma part de la restauració del monument al doctor Robert, de l'adequació del Fossar de la Pedrera amb el monument al President Companys, forma part del projecte que s'està treballant del monument al President Macià, forma part d'un projecte que s'està treballant de monument a Francesc Cambó; és a dir, de la recuperació per part de la ciutat de Barcelona de tots aquells símbols de la nostra història col·lectiva. Per tant, el primer punt es compleix. El segon punt, que esdevingui un recinte que pugui ésser visitat còmodament per la gent i que hi hagi una explicació detallada dels fets que hi succeïren, realment, és això el que s'està fent. No s'ha volgut fer una plaça al barri antic de Barcelona, com poden ser moltes de les que s'estan fent, sinó que s'ha volgut fer un recinte, s'ha volgut fer un memorial del Fossar de les Moreres, dels herois —on no hi ha cap traïdor enterrat— i de tota la simbologia del Fossar. Per tant, és el que s'està fent, s'està fent un memorial, s'està fent un lloc, jo diria, fins i tot, de meditació, per dir-ho d'alguna manera, de recolliment, un lloc de recolliment on, precisament, els visitants no vagin a gaudir d'un espai públic, no vagin a gaudir d'un lleure, sinó que vagin, precisament, a presentar el seu respecte en un lloc amb aquesta simbologia.

El punt tercer diu que posteriorment al remodelatge del recinte s'hi mantingui la dignitat que li correspon: evidentment. L'únic punt que no està previst en el projecte inicial és, precisament, la simbologia, és a dir, els elements que expliquin als visitants la simbologia del lloc, que expliquin els fets de l'Onze de Setembre, que expliquin la simbologia del Fossar de les Moreres. Precisament, perquè ho vam deixar voluntàriament fora del projecte arquitectònic, del projecte d'obra, perquè això fos, precisament, objecte de decisió unànime entre les institucions catalanes.

Vist això, i essent molt conscient el Grup Socialista que les tres propostes que es plantegen estan al projecte de reconstrucció del Fossar de les Moreres des de l'inici, des de l'inici, i malgrat que creiem que la intervenció del Parlament de Catalunya en aquest fet hauria de limitar-se a la defensa dels elements

simbòlics del lloc, però no de cap manera immiscir-se en els problemes de projecte urbanístic de ciutat, que no li correspon —i repetim que tampoc li correspon fer d'àrbitre, funció que està fent amb tota satisfacció el senyor Frederic Rahola—, el Grup Socialista, com que és conscient que aquests tres elements s'estan complint des de l'inici, votarà favorablement la Proposició.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Parpal. Algun altre senyor diputat vol prendre la paraula? El senyor Marçal Casanovas, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Senyories, el nostre Grup és perfectament conscient que s'ha de dignificar aquest lloc; no podia continuar estant com estava fins ara, si més no com a símbol que és de les nostres llibertats trepitjades, i creu que no solament la cosa s'està fent, sinó que no es fa com s'hauria de fer, i m'explicaré: contràriament al que ha dit el senyor Parpal ara fa un moment, començaré per dir que nosaltres, els parlamentaris, representem el poble de Catalunya i, com a tals, podem plasmar la nostra opinió sobre tota mena d'assumptes que afecten Catalunya, la nostra nació, i, per tant, tot això que ha dit que no ens immiscim en projectes urbanístics d'una ciutat, no ens hi immiscim administrativament, però expressem el nostre desig que les coses vagin per un altre cantó, i ens sembla que això ho podem fer com hem fet, fins i tot, expressions sobre el que succeeix amb nacions estrangeres. Per tant, és perfectament en el seu lloc fer aquesta Proposició no de Llei, que nosaltres votarem favorablement —ja ho dic des d'ara. Ara, d'altra banda, no dic que no es faci el remodelatge aquest de la plaça, perquè, evidentment, allò era un cau de porqueria, però el que no s'està fent és d'acord amb els dissenys de l'associació de veïns, malgrat el que ha dit el senyor Parpal. Jo no poso absolutament en dubte que el projecte actual no hagi seguit tots els seus passos i tràmits legals —això està fora de dubte—, però, evidentment, tots sabem que els tràmits legals, moltes vegades, comporten uns marges de dies d'exposició al públic que, molt sovint, aquest públic afectat no sap ni quins dies són ni on toca anar. Per tant, això expressa —potser amb retard— el desig no solament de l'associació de veïns, que està en contra del projecte actual, tal com queda —i diré per què—, sinó també de tot un conjunt d'entitats que s'han unit sota el nom de Memorial de 1714, les quals no veuen de cap manera bo el projecte que s'està desenvolupant ara. I el principal defecte que té aquest projecte que s'està desenvolupant ara, no diré que es tracti del passadís aquest que es vol fer, muntat sobre un pont de fusta, el passadís que comunicava amb el Palau —això és una qüestió de gust i d'estètica i, per tant, és molt discutible, no entraré en aquest assumpte—, però sí en el fet que la reestructuració actual porta a un recinte clos, no a un recinte obert, sinó a un recinte clos envoltat tot ell per una paret d'uns tres metres o tres metres i mig d'alçada —no ho sé, ho dic de memòria, he vist el projecte, però no sé la mida—, un mur enorme tancat amb un barri de ferro, on no s'hi pot accedir de cap manera. Allò, l'associació de veïns veu que, a la curta, es convertirà —com ja era fins ara— en un cau d'escombraries, perquè tots recordem que aquells magatzems que hi havia actualment estaven... els seus terrats eren plens de bosses d'escombraries i de deixalles de tota mena. Això és on anirà a parar aquest clos. D'altra banda,

creiem que pel símbol que representa el Fossar de les Moreres ha de ser, com es diu aquí, al punt número 2, un lloc que esdevingui, que pugui ser fàcilment visitat per la gent. Allò queda tancat, completament aïllat i, per tant, impossible d'accés.

Això és el principal defecte que s'observa en el projecte actual. Per tant, nosaltres creiem que s'ha de fer un esforç per tal que l'Administració de la Generalitat, el Consell Executiu de la Generalitat faci els passos necessaris per donar a conèixer l'opinió del poble de Catalunya, que nosaltres representem, en aquest cas.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Casanovas. Algun altre grup? La senyora Eulàlia Vintró, en nom del Grup del PSUC, té la paraula.

La Sra. VINTRÓ : Gràcies, senyor President; molt breument per dir que el nostre Grup està a favor d'aquesta Proposició no de Llei i que en qualsevol cas el que aquí estem discutint em sembla que no és el projecte arquitectònic, si ha de tenir tres metres, o passadís, o ha de quedar obert o ha de quedar tancat; si jo he entès bé el sentit de la Proposició no de Llei que ha estat defensada, hi ha tres aspectes que fan referència a la conservació de la memòria, a la dignitat d'aquesta, a l'explicació històrica dels esdeveniments que aquest memorial ha de recordar i, en aquest sentit, encarregar al Consell Executiu que faci les gestions que calgui per posar-se d'acord amb les administracions, en aquest cas la municipal, per tirar-ho endavant. En aquest sentit jo també he sentit amb satisfacció les explicacions que ha donat el portaveu, en aquest cas del Grup Socialista, que, a més a més, per una altra de les seves funcions coneix —i jo crec que a bastament— el tema, i que no ens ha explicat tampoc el projecte arquitectònic perquè no era el cas.

En la mesura que aquests tres objectius són compartits pel nostre Grup, en la mesura que hem escoltat amb satisfacció que hi ha una tasca de mediació del Síndic i un acord entre les dues administracions que aquí es demana que s'hi posin, penso que nosaltres podem votar i votarem a favor, més com a reafirmació d'una feina que s'està fent que no com un consell o una invitació perquè es comenci a fer quelcom que s'està fent i que, naturalment, com tot projecte arquitectònic, tindrà una vegada acabat els seus defensors i els seus detractors; però això és quelcom absolutament inevitable en qualsevol projecte estrictament arquitectònic : si, a més a més té un record històric i una simbologia, llavors s'hi barregen molts més elements que em sembla que és bastant difícil que nosaltres puguem, en aquest moment, escatir.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Vintró. Algun altre grup? El senyor Pujol. Perdó, el senyor Casals, de Coalició Popular.

El Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies. Efectivament, els pobles, és bo que sàpiguen reconèixer i respectar la seva història. La història és quelcom que els vius no podem canviar, és l'única cosa que tenim heretada que no podem en absolut canviar, i és bo respectar-la, tant aquella que ens pugui agradar més com la que ens pugui agradar menys.

Per tant, el nostre Grup no té cap inconvenient amb la intenció que hi ha en aquesta Proposició no de Llei. I no solament cap inconvenient, sinó que diríem que hi estem molt d'acord.

No obstant això, creiem que és funció del Parlament, no

tant posar-se a defensar i a ressaltar la història d'un país, sinó modelar el futur d'aquest país. Aquesta sí que és funció que pot fer el Parlament, pot canviar la història futura d'un país. I aquesta Proposició no de Llei no veiem que vagi adreçada, precisament, a això —encara que sigui molt digne respectar la història anterior. Per tant, creiem que no és objecte d'una Proposició no de Llei, d'un Parlament, aquest tema. I, sobretot, és un tema que s'interfereix clarament amb l'autonomia d'altres institucions que, des del Parlament, jo estimo que hauríem de respectar, i aquest és un tema clar que és d'autonomia municipal.

Jo crec que amb una recomanació, un acord de la Comissió de Cultura que el seu President es dirigís a l'Ajuntament recomanant que prengui amb estimació aquest tema, n'hi hauria prou, però la Proposició no de Llei l'estimem excessiva. Per aquest motiu, el nostre Grup s'abstindrà en aquesta votació, perquè, ja dic, deixant molt clar que l'abstenció és pel procediment i no pel fons del tema.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Casals. No hi ha cap més Grup. Aleshores, havent-se ja expressat tots els grups parlamentaris hauríem de procedir a la votació. Aleshores, les senyores i els senyors diputats que estiguin a favor de la Proposició no de Llei presentada, que aixequin el braç, si us plau.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta Proposició ha estat aprovada per 21 vots a favor i una abstenció. I cap vot en contra, naturalment.

Proposició no de Llei sobre la Retolació de les Vies Urbanes

Molt bé. Podem passar ara al segon punt, que hem quedat que era debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Retolació de les Vies Urbanes, perquè l'hem presentada d'aquesta manera, i ara no seria qüestió de canviar-lo, no? *(Pausa.)* Suspendem un minut la sessió.

(La sessió se suspèn a tres quarts d'onze en punt i es reprèn a tres quarts d'onze i quatre minuts.)

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, continuem la sessió. Per debatre aquest punt, dono la paraula al senyor Descals, del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President. Bé, nosaltres, d'acord amb el mandat que té la Comissió de fer el seguiment de la normalització lingüística, hem presentat aquesta Proposició no de Llei, que, bàsicament, diu : «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu de la Generalitat per tal que s'adreci a tots els ajuntaments de Catalunya, i els recordi l'obligació que tenen de procedir a la retolació de les seves vies urbanes en català o, en el seu cas, en aranès, així com trametre-li la informació oportuna sobre el grau de compliment en aquest punt de la Llei 7/1983, del 18 d'abril, de normalització lingüística de Catalunya, i el temps previst per finalitzar totalment el canvi de nom de les seves vies urbanes. Així mateix, el Consell Executiu de la Generalitat haurà d'informar el Parlament en el si de la Comissió competent sobre aquesta qüestió, en el moment que disposi de la documentació oportuna lliurada pels ajuntaments de Catalunya.»

Bé, jo penso que la Proposició és prou clara, és coneguda per tots vostès, i l'única cosa que voldria dir-los és que esperem, desitgem que sigui votada unànimement. Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Descals. No hi ha presentada cap esmena a aquesta Proposició no de Llei; si els grups parlamentaris volen posicionar-se sobre aquesta Proposició, poden fer-ho. El senyor González, en nom del Grup Socialista. Té la paraula el senyor González.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Sí, gràcies, senyor President, molt breument. El nostre Grup donarà suport a la iniciativa de Convergència i Unió, ja que pensem que la Proposició no de Llei és absolutament coherent amb la Llei de Normalització Lingüística i, a més a més, com que són poques les iniciatives en aquest camp que procedeixen de l'àrea del Govern, a més a més de donar-hi el nostre suport, hi donarem també la benvinguda.

També anunciem, al senyor President i al Grup de Convergència i Unió, que el dia que es faci la proposta de normalitzar, entre altres, l'edifici del carrer València en què està instal·lada la Direcció General de Política Lingüística, el nostre Grup també donarà suport a aquesta iniciativa del Grup del Govern.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor González. Algun altre grup vol prendre la paraula? El senyor Marçal Casanovas, en nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. CASANOVAS : Simplement perquè quedi constància del nostre interès perquè això es faci i, per tant, donem per benvinguda aquesta Proposició no de Llei, la qual votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Marçal Casanovas. Algun altre grup? La senyora Eulàlia Vintró, del PSUC.

La Sra. VINTRÓ : En el mateix sentit, senyor President, i atès que tant el Grup proponent com els altres fan absolut estalvi de paraules (*rialles*), doncs, per seguir aquesta tònica i manifestar també la nostra conformitat amb la iniciativa de normalització dels rètols dels carrers dels pobles i ciutats de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Eulàlia Vintró. Algun altre grup? El senyor Casals, de Coalició Popular.

El Sr. CASALS I PARRAL : Fent una enquesta de brevetat jo diré que el nostre Grup no té clar que la intenció exacta de l'article 12 de la Llei de la qual estem parlant, a la qual fem referència, sigui clar en aquest tema, almenys, jo, per molt que me l'he llegida, no he arribat a tenir aquesta claredat, i, per tant, ens abstindrem.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Casals. Havent-se posicionat tots els grups parlamentaris, hauríem de procedir a la votació.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin a favor d'aquesta Proposició no de Llei, que aixequin la mà.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat aprovada per 20 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Proposició no de Llei sobre els Criteris per al Desenvolupament de la LODE i per a la millora de l'Escola Pública

Finalment passem a debatre la Proposició no de Llei sobre els Criteris per al Desenvolupament de la LODE i per a la Millora de l'Escola Pública, que ha estat presentada pel Grup parlamentari del PSUC. Per defensar-la, té la paraula la senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc el meu agraïment per haver alterat l'ordre del dia i excusar d'aquesta manera el meu retard a arribar a la reunió de la Comissió.

El tema que planteja aquesta Proposició no de Llei, si es fixen vostès en la data que va ser presentada, que era el 21 de març, fa dos mesos, aquest retard de dos mesos no usual en la tramitació de les proposicions no de llei en aquesta Comissió de Cultura, que té un funcionament àgil i freqüent, doncs permet que els temes es puguin debatre amb força immediatesa.

Aquesta Proposició no de Llei tenia —o té— en els seus quatre punts, un d'ells, el primer sobretot, que era com d'una gran urgència i imminència. Pensem que el 21 de març no havia estat publicat encara el Decret de la Generalitat en desenvolupament de la Llei Orgànica al Dret a l'Educació, que havia de regular el mecanisme del procés electoral en els centres públics de Catalunya ni tampoc havia estat publicada, naturalment, l'ordre que després es va publicar en desenvolupament del Decret i que feia referència al calendari i al procés electoral.

Per tant, d'alguna forma, aquest retard a substanciar-se el debat fa que, almenys, quedi, per la situació actual, relativament desfasat, en sóc conscient. Tanmateix, els decrets, les ordres, són susceptibles de revisió, de correcció, de millora, tant per les aportacions que es puguin fer com per l'experiència que un procés que en aquests moments s'està realitzant pugui aconsellar als responsables, en aquest cas del Consell Executiu de la Generalitat en la Conselleria d'Ensenyament, d'introduir-hi modificacions.

En aquest sentit, doncs, i conscients d'aquests dos mesos de diferència, nosaltres mantindrem tots els punts de la Proposició no de Llei.

En el primer d'ells, el que es tractava era que la reglamentació..., que el Parlament de Catalunya s'adreçés al Govern de la Generalitat per tal que la normativa que ha de regular els procediments d'elecció per als òrgans de participació en els centres públics sigui la mateixa que la dels centres concertats quant a l'amplitud i generositat de criteris i, sobretot, que aquesta normativa garantís la transparència del procés electoral en els afectats.

Pensem que la gran virtualitat del procés democràtic de participació dels diversos membres d'una comunitat escolar en la responsabilitat de l'ordenació, control, funcionament i gestió de les escoles, només es convertiran en quelcom realment viu si hi ha aquesta participació.

Si ens limitem a tenir una carcassa, una estructura administrativa de participació, però no hi ha vitalitat en el moviment associatiu dels pares, no hi ha vitalitat en el moviment associatiu dels alumnes, no hi ha un clima de participació i de debat en els claustres de professors per orientar la línia pedagò-

gica que després el consell d'escola defineixi, si no existeix aquest nivell de base de participació, d'estímul. —i la primera qüestió per garantir això és la informació i la transparència en els processos—, ens podem trobar amb una estructura de participació que, a la llarga, resulti buida de contingut. I, en aquest sentit, a nosaltres ens semblava important també un tercer aspecte d'aquest primer punt, que era ser conscients i reconèixer que, malgrat una situació jurídica que ha impedit durant molts anys aquest procés participatiu, a Catalunya, tenim exemples de participació, de voluntat d'intervenció i d'entesa entre els diversos membres de la comunitat escolar i que, de vegades, en aquestes tradicions ja existents de participació i de bona entesa en el si de les escoles, posar-los ara una determinada estructura administrativa diferent d'un hàbit correcte de funcionament i participació que ja tenien podia no convertir-se en un estímul a aquesta vida de corresponsabilització, sinó que es podia convertir en un fre i en una certa sensació de marxa enrere. Per tant, les tres orientacions o els tres criteris que nosaltres volíem suggerir al Govern de la Generalitat, al Consell Executiu, eren la normativa que tingués en compte el paral·lelisme centres públics/concertats, la transparència i la informació en el procés electoral i, en tercer lloc, el reconeixement de l'especificitat de Catalunya, on ja hi havia una sèrie de centres que tenien uns hàbits de participació superiors —si se'm permet l'expressió— al que avui regula la Llei Orgànica al Dret a l'Educació i els decrets que la desenvolupen. Això, pel que feia referència al primer punt de la nostra Proposició no de Llei.

El segon ens sembla absolutament encara vigent i important. La Llei Orgànica al Dret a l'Educació reconeix aquest dret absolutament a tots els ciutadans, i la possibilitat d'optar entre centres d'iniciativa pública i centres d'iniciativa privada. I, per tal que aquesta opció sigui possible, el mecanisme dels concerts en els centres privats, que garanteixen la gratuïtat de l'ensenyament.

Nosaltres hem criticat —i mantenim aquesta crítica— la LODE, en el sentit que no ha donat les mateixes garanties als centres públics per gaudir dels mitjans de qualitat que avui tenen determinats centres privats que, presumiblement, seran concertats. I un dels aspectes que a nosaltres ens sembla important i que moltes vegades minva la capacitat docent dels centres és la inexistència, en les escoles d'EGB, en el nivell de l'ensenyament obligatori, de personal d'administració que desenvolupi aquestes mateixes tasques i, en canvi, el fet de no existir aquest personal obliga el professorat a passar, i —si se'm permet, fins i tot, dir, a perdre, temps del que haurien de dedicar a la preocupació pel funcionament pedagògic i la millora d'aquella escola amb tasques absolutament importants com és omplir les fitxes, els ERPA, i tota la paperassa de les escoles queda a mans del director o del secretari del centre, no auxiliat —ho repeteixo— per un personal administratiu. Aquest personal administratiu sí que existeix en els centres privats, i en els concerts es preveu la possibilitat de pagar aquest personal dels centres privats, que fa aquestes tasques —això sí, amb una cautela, que és aplicant el mateix mòdul que s'apliqui als centres públics. Si això ha de funcionar, la primera exigència és que els centres públics tinguin la dotació de personal administratiu que permeti separar les funcions estrictament docents de les funcions administratives i, per tant, que hi hagi una normativa sobre el funcionament dels serveis administratius en

els centres escolars públics de nivell bàsic, abans que acabi l'actual curs 85-86.

Aquest seria el segon punt, que va estretament lligat al tercer, en el qual cal reclamar al Consell Executiu els recursos necessaris perquè els centres públics puguin tenir aquest personal i, per tant, els pressupostos; i aquí encara no arribem tard, perquè els pressupostos no estan aprovats, i jo estic absolutament segura de la preocupació pedagògica de tots els Grups d'aquesta Cambra, i molt particularment del de Convergència i Unió— que abonarà les esmenes en aquest sentit —segurament ells, perquè no hi havien pensat, no havien previst la partida, però com que el Grup que represento sí que hi ha pensat i sí que ha previst la partida i sí que ha presentat una esmena, jo estic absolutament segura de comptar almenys amb els vots del Grup de Convergència, d'aquelles persones que sé que comparteixen amb mi la preocupació per al bon funcionament de l'escola.

El tercer punt, doncs, d'aquesta Proposició no de Llei, demana al Consell Executiu que doti dels recursos necessaris els centres públics i en els Pressupostos de l'any 86 hi hagi la partida destinada a despeses de personal i serveis administratius.

El quart punt fa referència a un altre aspecte de la Llei Orgànica del Dret a l'Educació, que és el de la normativa de concerts amb els centres privats. D'acord amb el Reial Decret 2377/85, del 18 de desembre, en el seu article 23.1, es preveu la possibilitat que les diverses administracions que poden establir els concerts amb els centres privats puguin crear comissions en les quals es vigili, se segueixi el compliment de la normativa, tant per part dels centres concertats com per part de l'administració que ha de subscriure aquest concert.

Nosaltres entenem que la quantitat importantíssima de milions que es destinaran als concerts de l'Administració amb els centres privats —ens podem situar fàcilment en una xifra que estigui més enllà dels 150.000 milions de pessetes— és una xifra suficientment important —en el marc de l'Estat, em referia— com perquè ningú pugui tenir cap mena de sospita de la correcta utilització d'aquests diners públics per concertar amb centres privats que fan el servei obligatori i gratuït de l'educació.

Alguns de vostès, segurament, saben la meua particular obsessió en aquest tema. Quan jo era al Parlament de Madrid havia presentat reiterades vegades interpellacions, preguntes, mocions, contra el sistema de les subvencions que existia —i que encara existeix en aquest moment—, en la mesura que aquest sistema, que estava distribuint molt diner públic a mans privades, no tenia les garanties suficients de control d'aquest diner públic. Fins al punt que un ex-ministre del Govern va dir que jo tenia una obsessió freudiana, en aquest tema; jo li vaig dir que agraija molt el qualificatiu, que no me n'avergonyia gens, i que jo mantindria aquesta obsessió freudiana mentre l'Administració mantingués la seva de no donar transparència a l'ús de tants milers de milions.

Bé, en aquests moments, la Generalitat de Catalunya té, el Consell Executiu té la possibilitat, la facultat jurídica d'arbitrar mecanismes que no permetin que subsisteixi cap mena de dubte respecte a com es farà la distribució, en l'àmbit de Catalunya, de la part corresponent d'aquests 150.000 milions de pessetes, que jo he esmentat, amb caràcter genèric. En aquest

sentit, el quart punt de la nostra Proposició pretén que el Departament d'Ensenyament creï, prèviament a la formalització dels concerts, una comissió, prevista en l'article 23.1 del Reial Decret, on siguin representats l'Administració local i els diversos sectors educatius per tal de garantir la transparència en el procés de transferència de diners públics als concerts d'escoles privades.

Aquests quatre punts, senyor President, senyores i senyors diputats, són els que pretén la nostra Proposició no de Llei que siguin presos en consideració per tal que, si la Comissió ho estima oportú, siguin traslladats al Consell Executiu perquè adopti les mesures pertinents per garantir aquests quatre elements.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Vintró. Abans de donar la paraula a una esmena que hi ha presentada pel Grup Popular, voldria deixar constància que el retard en la celebració d'aquest debat no ha estat un retard diguéssim fet amb traïdoria : ho demostra el fet que el punt 3 ha quedat reforçat; i, a més a més, li agraeixo que hagi parlat de l'agilitat d'aquesta Comissió i, si vol, després podrem mirar el perquè d'aquest retard. Estic segur que la deixo satisfeta totalment, perquè li ho podré demostrar.

Aleshores, ara hauríem de donar la paraula al Grup Popular per la seva esmena, tenint en compte que l'esmena al punt primer és una esmena que, en aquest moment, no podrà tenir cap efectivitat, però que si políticament es vol posicionar té tot el dret de fer-ho; en canvi, les que fan referència al punt segon, tercer i quart, sí.

Té la paraula el senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Moltes gràcies, senyor President. Efectivament, com ja ens ha exposat la senyora Vintró, el que deixàvem viu de la Llei —i ja no cal ni deixar-ho viu, vaja—, el que deixàvem viu de la proposició ja no cal deixar-ho viu, perquè ja és una realitat en aquest moment.

Quant als altres punts, hem de dir que pel que fa referència a la supressió dels altres punts, referent al punt tercer, creiem que estant davant d'un debat de pressupostos és aquell el marc, i de poc serviria que aquí aprovéssim una proposició no de llei que no tinguí reflex en el debat de pressupostos. Per tant, creiem que la setmana que ve aquest tema ja serà tractat en el Ple, en el debat de pressupostos, que és el seu lloc corresponent.

Quant al punt segon, el punt de l'administració, no és que hi tinguem res en contra, sinó que creiem que aquest és un fet que afecta també molt directament els pressupostos i que, per tant, és la Conselleria la que ha de fer les previsions necessàries i veure allà on arriben i allà on no arriben els diners. Tots sabem que els diners de l'educació en el nostre país, endèmicament, han estat pobres, i s'ha de mirar molt bé com es gasten. Nosaltres tenim els nostres dubtes que es puguin treure diners que vagin més directament a poder millorar la qualitat de l'educació i que puguin anar a millorar l'administració, encara que comprenc que, per a molts, portar aquesta administració —com ressaltava la senyora Vintró— sigui una tasca, doncs, pesada, i que a vegades pugui interferir negativament en la seva activitat docent, però és un tema que creiem que té molta més profunditat i que no pot ser pensat massa lleugerament, i no creiem que sigui bo que sortís una proposició no de llei apro-

vada amb una recomanació d'aquest tipus.

I, quant al punt quart, haig de dir que aquest punt voldria retirar-lo de l'esmena, i acceptaria..., és en l'únic punt que, quan es voti la Proposició no de Llei, votarem a favor de la Proposició no de Llei tal com està presentada, perquè aquest sí que és un punt important, i crec que no l'hauríem d'haver inclòs a l'esmena i per això, en aquest moment, el retiro, perquè estem d'acord amb la creació d'aquesta Comissió.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Casals. Algun grup parlamentari vol dir el seu parer sobre aquesta Proposició no de Llei? *(Pausa.)* Dono dos minuts perquè es decideixin. *(La I. Sra. Rúbies demana per parlar.)* La senyora Maria Rúbies, del Grup de Convergència i Unió.

La Sra. RÚBIES : Gràcies, senyor President.

La senyora Vintró tenia tota la raó quan ha dit que aquesta Proposició no de Llei tenia el seu ple sentit presentada en la data que ella la va presentar i que hauríem pogut fer la Comissió, doncs, pocs dies després. Però, tal com ella ha dit, amb el Decret 87/1986, del 3 d'abril, aparegut en el DOGC 670, nosaltres pensem que, al primer punt, s'hi dona compliment; no només s'hi dona compliment, sinó que, gràcies a aquest Decret i a l'Ordre que va sortir, amb data 4 d'abril i publicada en el mateix DOGC, s'està celebrant en tots els centres públics de Catalunya d'EGB, Pre-escolar, FP i BUP les eleccions que donen compliment al mandat constitucional i, més en concret, a la Llei Orgànica del Dret a l'Educació.

Nosaltres li voldríem dir, a la senyora Vintró, que creiem que la informació s'ha garantit, que la transparència també —a tots els centres s'ha tingut cura de fer les eleccions, doncs, transparents i com cal—, que s'ha donat informació suficient. Evidentment que un cop s'hagi acabat tot aquest procés de les eleccions dels centres escolars i tot, el Departament d'Ensenyament haurà de fer una avaluació i haurà de preveure, doncs, per d'aquí a dos o tres anys, o quan es tornin a celebrar, segons quines, doncs, quines coses s'han de millorar. Però, nosaltres pensem que, ara, votar a favor d'un punt que ha donat lloc que per primera vegada, d'una manera generalitzada, institucional, es facin les eleccions a tots els centres públics no universitaris de Catalunya, mentre s'està fent aquest procés, votar i recomanar al Consell Executiu que esmeni, doncs, això, ens sembla que és una cosa que no té lògica.

Per tant, nosaltres pensem que potser, doncs, va sortir o massa aviat o massa amb retard la Proposició o el Decret, però que realment el punt 1 avui no està en vigor. Si es veu, feta l'avaluació de com ha anat tot aquest procés, i perquè els temors de la senyora Diputada no siguin un fet, que tots lamentàrem, sinó que sigui una real participació i que això pugui progressar, doncs el Departament d'Ensenyament podrà avaluar com han anat les coses i, per a la propera vegada, podrà fer les rectificacions que consideri pertinents, però que nosaltres pensem que, ara com ara, això no és una cosa, doncs, que puguem votar.

Respecte al temor que té la senyora Diputada, no temor, sinó una realitat, que en molts centres públics de Catalunya figurava una manera de participació que era realment positiva per al funcionament dels centres, perquè realment hi hagi una via oberta, perquè això pugui continuar, el mateix Decret, quan parla de les funcions del consell escolar del centre, afegeix que al si del consell escolar del centre, desenvolupant la LODE, tindrà les mateixes funcions que ja se li assignen, però,

a més a més, d'altres, i una d'aquestes és que es podrà crear al si dels consells escolars de cada centre totes aquelles comissions de participació que es vegin que són bones per a la millora de la qualitat de l'ensenyament o per a la participació. Per tant, nosaltres pensem que en aquest punt, fent-se això efectiu, realment, doncs, s'hi podran encabir totes aquelles maneres de participació que havien estat positives, i que no fóra bo que amb aquesta nova normativa més general, diguem, bona per a tothom, doncs, no donessin el seu fruit.

Per tots aquests motius, nosaltres ara votarem en contra del primer punt.

Els punts 2 i 3 de la Proposició no de Llei són dos punts que hi estem totalment d'acord, i he de dir que si fossin dos punts que no hi estiguéssim totalment d'acord, amb la filosofia, seria trair tota una experiència que la senyora Diputada sap —perquè ens hem trobat en altres parlaments i en altres comissions— que l'hem defensat ensems. Però la senyora Diputada sap que el nostre Govern té unes limitacions i que al nostre Govern les finances no acaben i comencen, sinó que sap molt bé la senyora Diputada que el nostre Govern, encara avui, té un sistema de finançament, no només per a l'ensenyament, sinó per a tota la resta, que de res li serveix a aquest Parlament dir, o a aquesta Diputada, que hi està totalment d'acord i que això és una cosa totalment necessària, quan resulta que nosaltres no tenim l'autonomia financera i la despesa suficient per poder votar-hi a favor.

És a dir, què més voldríem nosaltres que votar a favor d'això! Si nosaltres tinguéssim al darrera que als Pressupostos de l'Estat ja haguessin dit, ja es fes la previsió per a tots els centres públics de l'Estat, que és com funcionem, que es contemplaran no només les despeses del professorat..., de dir : els professors, els sous, els triennis, no només intentar dotar, doncs, la direcció i el cap d'estudis, el secretari, sinó que hi hagi realment uns serveis administratius que funcionin... Per això la senyora Diputada sap més bé que jo, per les seves esmenes que em feia abans, en l'altre parlament, sempre, doncs, que no hi són, en els Pressupostos Generals de l'Estat, no hi ha partida transferida per poder fer que el Parlament de Catalunya, nosaltres votem i dotem amb personal docent tots els centres d'EGB, que realment estan discriminats, fins i tot respecte a l'altre sector públic de l'ensenyament —no ja amb el que ha dit la Diputada dels hipotètics centres concertats, sinó ja realment, sempre, l'EGB i el Pre-escolar han estat discriminats a tot l'Estat espanyol, perquè així com aquests serveis es paguen a l'ensenyament públic de FP i BUP, doncs, encara no hi ha hagut manera humana que als Pressupostos de l'Estat hi figuri una partida suficient.

Per tant, estant d'acord, al 100%, amb la filosofia, havent-ho defensat en altres parlaments i en aquest, jo avui no ho puc votar a favor, no perquè no ho vulgui votar, no perquè no ho cregui necessari, sinó senzillament perquè no hi ha els recursos transferits perquè això es pugui fer efectiu. El que li diré a la senyora Diputada —sé que no la consolarà gaire—, però el que sí que li vull dir és que els pressupostos, aquests d'enguany, doncs, el que sí que hi ha és que aquests càrrecs de l'equip directiu que, juntament amb el director, formaran part dels equips docents de direcció dels centres d'EGB públics, que són el cap d'estudis i el secretari, aquests sí que ja han contemplat els Pressupostos de la Generalitat que podran tenir una co-

mpensació econòmica. Això és l'única cosa que li puc garantir a la senyora Diputada. Però no...! Jo voldria votar-hi a favor i que hi haguessin els recursos, però és una cosa que no depèn de la meua voluntat.

Respecte al quart punt, també la senyora Diputada quan va fer la Proposició no de Llei, doncs, no sabia de quina manera sortiria el Decret de la Generalitat. Ella sap que aquest Decret de la Generalitat, del 20 de març, sobre els concerts escolars, és un decret només complementari del Reial Decret que, per a tots els centres de l'Estat que han de ser concertats, es va publicar el desembre, a Madrid. I a l'article sisè, apartat primer, del Decret del 20 de març es preveu la creació d'un òrgan de consulta i participació, el qual serà consultat i serà informat de tot el que el Departament d'Ensenyament en matèria de concerts estigui disposat a fer. Vull dir que el Departament d'Ensenyament es reserva el fet de fer el buidatge de totes les peticions, o sigui farà l'anàlisi, l'estudi tècnic de totes les peticions de tots els centres que vulguin ser concertats i, d'acord amb el pressupost que li ha estat transferit per a aquesta partida, és a dir, la partida que ha estat transferida per fer aquesta funció, doncs, farà una proposta de quins són els centres que han d'estar, diguem, concertats, i, aleshores, abans que això sigui efectiu, i abans que això sigui fet públic i que tingui, diguem, valor administratiu, això serà presentat a un òrgan de participació i consulta, que està previst en l'article sisè, apartat primer, d'aquest Decret complementari que ha fet el Departament d'Ensenyament per donar compliment a això, i en el qual, si bé en el Decret no hi ha explícitament quines seran les persones que en formaran part, vull garantir en aquesta Comissió a la senyora Diputada que hi haurà representats els sindicats, hi haurà representades totes les patronals, hi haurà representada l'Associació Catalana de Municipis, hi haurà representada la Federació de Municipis i hi haurà representades totes les federacions d'associacions de pares en el sector. Per tant, l'òrgan de participació i de consulta, doncs, hi és i es farà, l'única cosa és que no ha estat dita quina serà la seva composició en el Decret del Departament d'Ensenyament, però ja li garanteixo, a la Comissió i a la senyora Diputada, que hi seran tots els sectors afectats.

No em cal dir, perquè ella ja ho ha dit, que el que preveu el Reial Decret no és que sigui una cosa obligatòria, que obligui totes les administracions a fer unes comissions, que siguin aquestes comissions les que decideixen, sinó que diu «podrà», «es podrà fer», i amb la voluntat que hi hagi la màxima transparència, que hi hagi la màxima informació, que hi hagi la màxima participació, un cop buidades totes les peticions i un cop fet l'estudi i l'anàlisi tècnica, aleshores, serà consultat, serà posat a informació d'aquest òrgan que està creat per Decret, però que la composició, doncs, encara no s'ha fet pública.

Per tot aquest altre motiu, perquè és una cosa que també va sortir el mateix dia que va presentar la Proposició la senyora Diputada, nosaltres, essent una cosa que ja s'està fent, doncs és una cosa que també votarem en contra.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Rúbies. Si algun altre diputat o diputada vol fer ús de la paraula? (*Ll. Sr. González Navas demana per parlar.*) El senyor González, del Grup Socialista.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Gràcies, senyor President. Amb molta brevetat, per fixar la nostra posició.

Lamentem no estar plenament d'acord amb la senyora Vintró, ni amb el Grup del PSUC, cosa que era ja habitual en els últims temes plantejats en aquesta Comissió, coincidint, això sí, en una part de la valoració feta en el desplegament de la LODE per part del Consell Executiu, tant pel que fa referència al procés de participació com a la formulació dels concerts. Estem molt menys d'acord amb certes valoracions, jo crec que innecessàriament crítiques, que del contingut de la LODE es fan en el preàmbul de la Proposició no de Llei.

Centrant-nos en el contingut estricte del que es posa a votació, nosaltres votarem afirmativament els punts 1 i 4, malgrat el desfasament del punt primer, i als altres punts, 2 i 3, no podem donar-los el nostre vot afirmatiu, ja que si bé la idea de dotar de serveis administratius els centres públics d'EGB és una idea positiva, que possiblement redundaria en benefici de la millora de la qualitat de l'ensenyament, en alliberar el professor d'aquestes funcions, pensem que no és la via —posar un punt entre quatre d'una proposició de caràcter més general— més adequada per abordar un tema d'aquesta envergadura.

Posar en marxa els serveis administratius amb personal no docent, només posar un administratiu en cada centre públic de Catalunya suposa un augment dels mitjans econòmics i humans que nosaltres no estem massa segurs que, en funció de la situació de l'ensenyament, coincideixi amb les prioritats actuals més apressants de l'EGB.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor González. El senyor Marçal Casanovas veig que demana la paraula en nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula.

El Sr. CASANOVAS : Sí. Moltes gràcies, senyor President, per explicar la nostra exposició de vot en aquesta Proposició que se'ns ofereix.

Com ja a bastament s'ha dit aquí, nosaltres creiem que el punt 1 està en ple desenvolupament, en aquest moment; no és ara, creiem, el moment d'interferir-hi i, per tant, en aquest punt, així com en el punt 4 també, que també creiem que és un punt que està en fase de desenvolupament, el nostre Grup s'abstindrà, en el punt 1 i en el punt 4.

Pel que fa al punt 2, a part... si bé nosaltres estem absolutament d'acord que els centres d'ensenyament públics han de tenir uns serveis adequats, administratius, igual com puguin tenir els més ben muntats dels serveis privats, dels ensenyaments privats —o sigui que amb la filosofia hi estem perfectament d'acord—, nosaltres, a part la qüestió pressupostària que desenvolupa en aquest punt, creiem que no val ni la pena mencionar-lo en el nostre debat, perquè no creiem que sigui factible desenvolupar una normativa abans d'acabar el curs actual. Som al dia 22 de maig; no crec que humanament sigui possible desenvolupar aquesta normativa; ja dic, a part les qüestions pressupostàries. Per tant, hi votarem en contra.

I pel que fa al punt 3, també anunciem el nostre vot en contra, perquè creiem que no és aquí, en aquesta Comissió, on s'ha d'estudiar, on s'ha de veure aquest punt, tota vegada que actualment s'estan debatent els pressupostos del Parlament en la Comissió corresponent i és allà on cal veure aquest punt d'aquesta Proposició no de Llei.

Per tant, nosaltres anunciem que ens abstindrem en el punt 1 i en el punt 4, i votarem en contra el punt 2 i el punt 3.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Marçal Casanovas. Ara, la senyora Eulàlia Vintró, si vol posicionar-se sobre l'esmena de Coalició Popular, té la paraula.

La Sra. VINTRÓ : Moltes gràcies, senyor President, i, com una cosa prèvia, voldria dir que en la intervenció meua inicial no he volgut en cap moment intuir o donar a entendre que hi havia hagut per part de la Presidència de la Comissió cap voluntat de retardament en la substanciació d'aquesta Proposició no de Llei. Ho he fet constar, estrictament, a efectes de calendari respecte al moment que va ser presentada i al moment que es veu en aquesta Comissió, i el senyor President ha notat que, efectivament, jo elogiava, de debò, l'agilitat amb la qual normalment els temes que es plantegen en aquesta Comissió són tramitats. Però em semblava que era absolutament imprescindible fer aquesta valoració de calendari, concreta, en aquest moment, i no necessito cap aclariment respecte a la imparcialitat de la Presidència en la tramitació dels temes que els grups parlamentaris portem a la Comissió de Cultura.

Pel que fa a l'esmena que ha proposat el Grup de Coalició Popular, jo voldria, en primer lloc, agrair i celebrar que el punt quart, que havia estat esmenat per part del senyor Casals, o per part del seu Grup i que el senyor Casals ha defensat aquí, hagi estat retirat, en la mesura que crec que és una bona previsió, i que les argumentacions que s'han donat aquí en relació amb el desplegament normatiu de la Generalitat, tot i que fan referència a la creació d'un òrgan, no precisen en absolut quina és la seva composició. Jo celebro que la senyora Maria Rúbies me l'hagi avançada, i que en aquest moment, doncs, sigui portaveu de la Conselleria, quan altres vegades diu que ella simplement és Diputada i que la Conselleria és una altra cosa, però, en qualsevol cas, jo agraeixo això, però mantinc el text, i més quan hi ha altres grups d'aquesta Cambra que hi donen el seu suport —tot i que serà rebutjada—, però crec que era bo que aquesta voluntat de la Conselleria es plasmés fent ús d'aquesta capacitat que el Decret de Madrid li donava, que el Reial Decret li donava, i que ho fes en una Comissió que establís exactament la seva composició per a més claredat de tothom.

Pel que fa als altres dos punts que l'esmena del senyor Casals manté, naturalment nosaltres no podem acceptar-la, no podem acceptar que no hi hagi una regulació de la funció administrativa en les escoles d'EGB, ni podem no acceptar que aquesta regulació no vagi acompanyada d'una previsió pressupostària. Naturalment que les previsions pressupostàries passen per la comissió corresponent, és quelcom que qualsevol parlamentari o diputat coneix, però també és habitual, en qualsevol altra comissió, quan fa recomanacions al Consell Executiu, adoptar determinades mesures, que li digui que adopti les previsions pressupostàries, perquè si només adopta els criteris teòrics i no adopta els recursos pressupostaris després és bastant difícil que aquestes mesures teòriques, precioses, o no tan precioses, però, en fi, en tot cas correctes, no puguin tirar-se endavant.

Per tant, nosaltres mantindrem aquests dos punts i no podem acceptar les esmenes referents al punt 2 i al punt 3.

I pel que fa al punt primer tampoc les acceptariem, perquè tot i reconeixent —hi insisteixo— el desfasament temporal, no és menys cert que una recomanació d'aquest Parlament per a futures revisions del procés normatiu de la Generalitat, si els punts que aquí es pretenen no semblen incorrectes —i no

m'ha semblat que ningú els estimés incorrectes—, fan aconsellable que nosaltres mantinguem la Proposició no de Llei amb tots els seus punts.

Aquesta és la valoració, senyor President, de les esmenes, i lamento que aquest Parlament no doni l'oportunitat de la rèplica a les intervencions, perquè m'hauria agradat fer-ne més d'una. Em queda només una satisfacció, que és la que normalment em queda en els temes d'ensenyament, que és comptar amb l'acord, absolutament, de tota la Cambra, encara que no pugui comptar amb tots els vots.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Eulàlia Vintró. Aleshores, procedirem a la votació de la Proposició no de Llei tal com ha estat presentada —el primer punt, vostè, també el manté?—, tal com ha estat presentada, i jo el que voldria dir és que si s'han mirat les correccions que ha fet la comissió de normalització, si els sembla bé podríem passar a la votació.

La senyora Eulàlia Vintró o algun grup parlamentari volen que ho fem en bloc, o això ho anem desglossant en primer, segon... Punt per punt? Punt per punt.

Per tant, passarem a votació el petit preàmbul i el primer punt de la Proposició no de Llei.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin a favor d'aquest punt, que aixequin el braç.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquest primer punt ha estat rebutjat per 7 vots a favor, 13 en contra i 2 abstencions.

Passem ara a la votació del segon punt.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin a favor d'aquest segon... Podem fer segon i tercer? I el quart, també? El quart, no. Segon i tercer.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin a favor del segon i el tercer punt, que aixequin el braç.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquests dos punts han estat rebutjats per 1 vot a favor, 15 en contra i 6 abstencions.

Finalment, passem a la votació del quart punt d'aquesta Proposició no de Llei.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin a favor d'aquest punt, que aixequin el braç.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquest punt ha estat rebutjat per 8 vots a favor, 13 en contra i 1 abstenció.

Per tant, la Proposició no de Llei esmentada ha estat rebutjada.

(La sessió s'aixeca a dos quarts de dotze del migdia i set minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de
fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir / taló al portador)

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3